

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
DIH-74- 121/(10)/14/BS

Warszawa, dn. 3 lipca 2015 r.

DECYZJA DIH – 2 Nr 60/2015

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 w związku z art. 127 § 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267, z późn. zm.) oraz art. 7 ust. 1 pkt 2, art. 12 ust. 1, art. 24 ust. 1, 4 i 5 w związku z art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2014 r., poz. 1728), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy dotyczącej nałożenia na przedsiębiorcę Michała Nogala prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą PETRO-NOM Michał Nogała w Jeziorsku, obowiązku uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbki oleju napędowego o numerze 0797/14/4750, niespełniającej wymagań jakościowych, zakończonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nr DIH-2 Nr 83/2014 z dnia 24 listopada 2014 r., Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów **utrzymuje zaskarżoną decyzję w mocy.**

Uzasadnienie

Pismem z dnia 29 kwietnia 2015 r. przedsiębiorca Michał Nogała prowadzący działalność gospodarczą pod nazwą PETRO-NOM Michał Nogała w Jeziorsku (dalej: Przedsiębiorca lub Strona) złożył wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów DIH-2 Nr 83/2014 z dnia 24 listopada 2014 r.

W trakcie kontroli przeprowadzonej w dniu 16 czerwca 2014 r. na stacji paliw w Żelazkowie, należącej do Przedsiębiorcy, inspektorzy reprezentujący Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej pobrali do badań próbki z partii liczącej 3900 litrów oleju napędowego, tj. próbkę numer 0797/14/4750 i próbkę kontrolną numer 4117/14/4750 w ilości 4 litry każda, na podstawie protokołu pobrania próbek paliw nr 011/14.

Następnie inspektorzy reprezentujący Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, przekazali w dniu 18 czerwca 2014 r. próbki oleju napędowego (tj. próbkę numer 0797/14/4750 i próbkę kontrolną numer 4117/14/4750) do akredytowanego, niezależnego Specjalistycznego Laboratorium Badania Paliw i Produktów Chemii Gospodarczej UOKiK w Bydgoszczy, według protokołu przyjęcia do badania numer 148/PP/2014.

Badania laboratoryjne przeprowadzone przez akredytowane, niezależne Specjalistyczne Laboratorium Badania Paliw i Produktów Chemii Gospodarczej UOKiK w Bydgoszczy (protokół z badań nr 703/PP/2014) wykazały, że oferowany w dniu kontroli, tj. 16 czerwca 2014 r. olej napędowy (o numerze próbki 0797/14/4750), nie spełnia wymagań jakościowych określonych w obowiązującym w dniu kontroli § 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 9 grudnia 2008 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych (Dz. U. z 2013 r., poz. 1058, z późn. zm.), zwanego dalej: „rozporządzeniem”, z uwagi na zawyżoną zawartość pozostałości po spopieleniu, których wynik badania wyniósł 0,050 %(m/m), przy wymaganiach jakościowych max. 0,01 %(m/m).

W toku kontroli w dniu 10 lipca 2014 r., inspektorzy reprezentujący Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, poinformowali Przedsiębiorcę o wynikach badań oleju napędowego pobranego w dniu 16 czerwca 2014 r. o numerze próbki 0797/14/4750, przekazali egzemplarz protokołu z badań o numerze 703/PP/2014, poinformowali o możliwości złożenia wniosku o zbadanie próbki kontrolnej nr 4117/14/4750 oraz konieczności wpłaty zaliczki na poczet badania próbki kontrolnej.

Z uwagi na fakt, iż Przedsiębiorca odmówił podpisania protokołu kontroli z dnia 10 lipca 2014 r. (nr akt kontroli D/KO.NU.8361.155.2014), gdyż, według jego oświadczenia z dnia 14 lipca 2014 r. w protokole kontroli pobrane próbki nie zostały oznaczone numerami, co może prowadzić do zamiany próbek, pismem z dnia 18 lipca 2014 r. Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, poinformował Przedsiębiorcę o wynikach badań oleju napędowego pobranego w dniu 16 czerwca 2014 r. o numerze próbki 0797/14/4750, możliwości złożenia wniosku o zbadanie próbki kontrolnej nr 4117/14/4750 oraz konieczności wpłaty zaliczki na poczet badania próbki kontrolnej. Zgodnie z art. 20 ust. 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw odmowa podpisania protokołu przez kontrolowanego przedsiębiorcę nie stanowi przeszkody dla przekazania do badań pobranych próbek.

Pismem z dnia 24 lipca 2014 r. (data nadania 25 lipca 2014 r.) Przedsiębiorca wystosował do Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej „Zastrzeżenia do protokołu”. Przepis art. 20 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2014 r., poz. 148 z późn. zm.) dalej: „ustawa o Inspekcji Handlowej” stanowi, iż kontrolowany może zgłosić uwagi, wnieść je na piśmie bezpośrednio do protokołu kontroli w terminie 7 dni od dnia przedstawienia protokołu do podpisu. Przedsiębiorcy przedstawiono protokół do podpisu w dniu 14 lipca 2014 r. Termin do wniesienia uwag upłynął więc 22 lipca 2014 r. Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej pismem z dnia 6 sierpnia 2014 r. ustosunkował się jednak do „Zastrzeżeń”

Przedsiębiorca nie skorzystał z możliwości złożenia wniosku o zbadanie próbki kontrolnej (nr 4117/14/4750).

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów mając na uwadze wyniki badań laboratoryjnych przeprowadzonych przez Specjalistyczne Laboratorium Badania Paliw i Produktów Chemii Gospodarczej UOKiK w Bydgoszczy, zgodnie z art. 61 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r.

Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r., poz. 267, z późn. zm.), dalej: „Kodeks postępowania administracyjnego”, pismem z dnia 14 października 2014 r. powiadomił Przedsiębiorcę, jako stronę postępowania, o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie dotyczącej ustalenia wysokości należności pieniężnej stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki oleju napędowego oraz zobowiązania przedsiębiorcy do jej uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów. Przedsiębiorca został także poinformowany, że przed wydaniem decyzji kończącej postępowanie w sprawie, jako stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 Kodeksu postępowania administracyjnego, prawo wypowiedzenia się, co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także prawo do składania wniosków dowodowych. Strona nie odebrała pisma z dnia 14 października 2014 r. (sygn. DIH-74-121/(2)/14/CS).

Na kopercie, w której wysłano zawiadomienie o wszczęciu postępowania z dnia 14 października 2014 r. (sygn. DIH-74-121/(2)/14/CS), znajduje się zwrotne potwierdzenie odbioru oraz sporządzona na nim adnotacja przez pracownika Poczty Polskiej: „z powodu niemożności doręczenia, w sposób wskazany w pkt. 1, przesyłkę pozostawiono na okres 14 dni do dyspozycji adresata w UP w Warcie w dniu 20 października 2014 r.” – następnie „z powodu nie podjęcia w terminie 7 dni, przesyłkę awizowano powtórnie w dniu 28 października 2014 r.” oraz „przesyłkę zwrócono do nadawcy, gdyż adresat nie odebrał awizowanej przesyłki” z datą stempla pocztowego 6 listopada 2014 r. Dane te potwierdza dokument potwierdzenia odbioru podpisany przez pracownika Poczty Polskiej.

W związku z powyższym zaszyły okoliczności wynikające z art. 44 Kpa - domniemanie doręczenia zawiadomienia o wszczęciu postępowania. Za datę doręczenia należy więc uznać dzień 3 listopada 2014 r.

Decyzją nr DIH-2 Nr 83/2014 z dnia 24 listopada 2014 r., wydaną na podstawie art. 24 ust. 1, 4 i 5 w związku z art. 12 ust. 1, art. 7 ust. 1 pkt 1 oraz art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2014 r., poz. 1728) Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nałożył na Przedsiębiorcę obowiązek uiszczenia na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwoty w wysokości 1567,14 zł (uwzględniającej VAT) stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań laboratoryjnych próbki oleju napędowego o numerze 0797/14/4750 niespełniającej wymagań jakościowych. Strona nie odebrała ww. decyzji z dnia 24 listopada 2014 r. (sygn. DIH-74-121/(3)/14/CS).

Na kopercie, w której wysłano decyzję nr DIH-2 Nr 83/2014 z dnia 24 listopada 2014 r. (sygn. DIH-74-121/(3)/14/CS), znajduje się zwrotne potwierdzenie odbioru oraz adnotacja sporządzona na nim przez pracownika Poczty Polskiej: „adresat odmówił przyjęcia pisma z datą stempla pocztowego 1 grudnia 2014 r.” Na potwierdzeniu odbioru znajduje się adnotacja: „Przesyłkę zwrócono do nadawcy, gdyż adresat odmówił przyjęcia”, znajdują się także podpis doręczającego i stempel z datą 1 grudnia 2014 r.

Powyższe pozostaje w sprzeczności ze stwierdzeniem Strony w piśmie z dnia 29 kwietnia 2015 r., iż „decyzja nie została mi przez organ doręczona, nie zaistniały też przesłanki art. 44 Kpa, ani też nie odmówiłem nigdy przyjęcia decyzji”. W związku z powyższym zaszyły okoliczności wynikające z art. 47 Kpa, a za datę doręczenia Przedsiębiorcy decyzji, należy więc uznać dzień 1 grudnia 2014 r. Zgodnie z powyższym decyzja stała się ostateczną w dniu 15 grudnia 2014 r.

W dniu 11 maja 2015 r. Urząd Skarbowy w Sieradzu dokonał wpłaty na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów kwoty w wysokości 1499,76 zł ściągniętej od Przedsiębiorcy w wysokości należności pieniężnej stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki oleju napędowego, pomniejszonej o koszty komornicze.

Pismem z dnia 29 kwietnia 2015 r. (doręczonym do UOKiK w dniu 4 maja 2015 r.) Strona złożyła wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy wraz z wnioskiem o przywrócenie terminu.

Pismem z dnia 11 maja 2015 r. Strona przesłała uzasadnienie do wniosku o przywrócenie terminu z dnia 29 kwietnia 2015 r. do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Postanowieniem z dnia 1 czerwca 2015 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przywrócił termin do wystąpienia z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Strona w piśmie z dnia 29 kwietnia 2015 r. zarzuca decyzji z dnia 24 listopada 2014 r., iż wydana została z naruszeniem przepisów prawa proceduralnego i materialnego, a mianowicie art. 7 Kpa, art. 8 Kpa, art. 77 § 1 Kpa oraz art. 80 Kpa (Dz. U. z 2013 r., poz. 267, z późn. zm.), a także rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 1 września 2009 r. w sprawie sposobu pobierania próbek (Dz. U. 2014, poz. 1035), a tym samym, zdaniem Strony, niezasadne jest uznanie wyników badań jako prawidłowo wykonanych.

Strona we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy przedstawia szereg nieprawidłowości związanych z kontrolą przeprowadzoną w dniu 16 czerwca 2014 r.:

- 1) nieoznakowanie i niezaplombowanie pobranych próbek przez inspektorów reprezentujących Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, co zdaniem Strony nie daje pewności, iż przesłane do laboratorium próbki stanowiły te pobrane z jego stacji;
- 2) pobranie próbek bezpośrednio z dystrybutora paliw i nieprawidłowe oczyszczenie przez kontrolujących przewodu wlewowego odmierzacza, poprzez przetarcie go w sposób powierzchniowy oraz brudnym mającym ślady niejednokrotnego używania kawałkiem materiału, dodatkowo przystawka do pobierania próbek, ani też przewód wlewowy odmierzacza, nie zostały przepłukane pobieranym paliwem;
- 3) niezapisanie przez Kontrolujących wskazań licznika paliwa na odmierzaczu paliw;
- 4) nieprawidłowe pobranie próbek do metalowych pojemników o pojemności 5l, gdzie zdaniem Strony, zgodnie z regulacją zawartą w rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 1 września 2009 r. w sprawie sposobu pobierania próbek paliw ciekłych i biopaliw ciekłych, pojemniki przeznaczone na próbki do badania zawartości

zanieczyszczeń m. in. w olejach napędowych, powinny być wykonane ze szkła oraz mieć pojemność 1l, a także winny być wykonane z ciemnego, brązowego szkła lub znajdować się w osłonie chroniącej próbkę przed oddziaływaniem światła podczas transportu lub magazynowania;

- 5) niepobranie dodatkowej próbki przeznaczonej dla kontrolowanego na podstawie art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 200 r. o Inspekcji Handlowej, która winna być przechowywana u kontrolowanego do czasu jej zwolnienia przez organ;
- 6) Strona uważa, że wynik odnoszący się do parametru pozostałość po spopieleniu, nie jest również wiarygodny z punktu widzenia jego sprzeczności w zakresie wyników pozostałych oznaczonych parametrów, które nie przekroczyły dopuszczalnego poziomu tj. skład frakcyjny, gęstość czy temperatura zapłonu;
- 7) Strona twierdzi, iż w chwili otrzymania informacji w dniu 10 lipca 2014 r. o wynikach badań laboratoryjnych, zażądała ponownego ich przeprowadzenia. W związku z odmową kontrolujących, Strona na własną rękę pobrała próbkę oleju napędowego i oddała ją do analizy laboratoryjnej, która wykazała, iż spełnia ona wymagania jakościowe, a parametr pozostałość po spopieleniu wyniósł 0,001.

Pismem z dnia 1 czerwca 2015 r., Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów powiadomił Przedsiębiorcę, o wszczęciu postępowania w przedmiocie ponownego rozpatrzenia sprawy zakończonej zaskarżoną decyzją nr DIH-2 Nr 83/2014 z dnia 24 listopada 2014 r. Przedsiębiorca został także poinformowany, że przed wydaniem decyzji kończącej postępowanie w sprawie, jako stronie biorącej udział w postępowaniu administracyjnym przysługuje, na podstawie art. 10 Kodeksu postępowania administracyjnego, prawo wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz żądań zgłoszonych w trakcie postępowania, a także prawo do składania wniosków dowodowych.

Pismem z dnia 3 czerwca 2015 r., Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów przedłużył termin wydania decyzji do dnia 3 lipca 2015 r.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził:

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, po przeanalizowaniu materiału dowodowego zebranego w sprawie, w szczególności przedstawionych przez stronę argumentów, stwierdził, iż brak jest podstaw do uchylenia zaskarżonej decyzji nakładającej na Przedsiębiorcę obowiązek uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki oleju napędowego.

Podstawą nałożenia na Przedsiębiorcę obowiązku uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań próbki oleju napędowego (o numerze nr 0797/14/4750), były wyniki badań laboratoryjnych przeprowadzonych przez akredytowane, niezależne Specjalistyczne

Laboratorium Badania Paliw i Produktów Chemii Gospodarczej UOKiK w Bydgoszczy (protokół z badań nr 703/PP/2014), które wykazały, że oferowany w dniu kontroli, tj. 16 czerwca 2014 r. olej napędowy (o numerze próbki 0797/14/4750), nie spełnia wymagań jakościowych określonych w obowiązującym w dniu kontroli § 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 9 grudnia 2008 r. w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych (Dz. U. z 2013 r., poz. 1058, z późn. zm.), zwanego dalej: „rozporządzeniem”, z uwagi na zawyżoną zawartość pozostałości po spopieleniu, których wynik badania wyniósł 0,050 %(m/m), przy wymaganiach jakościowych max. 0,01 %(m/m).

Zgodnie z art. 3 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, paliwa transportowane, magazynowane, wprowadzane do obrotu oraz gromadzone w stacjach zakładowych powinny spełniać wymagania jakościowe określone dla danego paliwa, ze względu na ochronę środowiska, wpływ na zdrowie ludzi oraz prawidłową pracę silników zamontowanych w pojazdach, ciągnikach rolniczych, a także maszynach nieporuszających się po drogach.

Odnosząc się do treści wniosku Strony o ponowne rozpatrzenie sprawy z dnia 29 kwietnia 2015 r., należy na wstępie wyjaśnić, iż w sytuacji, gdy przeprowadzone badania wykazują, że paliwo spełnia wymagania jakościowe, koszt tych badań ponosi Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jako zarządzający systemem monitorowania i kontrolowania jakości paliw, na podstawie umowy zawartej z akredytowanym laboratorium. W odmiennym stanie rzeczy, tj. gdy badania wykazują, że paliwo nie spełnia wymagań jakościowych, koszt badań ponosi kontrolowany przedsiębiorca. Postępowanie toczące się przed Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, jest postępowaniem administracyjnym na podstawie art. 24 ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw (Dz. U. z 2014 r., poz. 1728), zmierzającym do zobowiązania przedsiębiorcy do uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań, co ma miejsce w niniejszej sprawie.

W piśmie z dnia 29 kwietnia 2015 r. będącym wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, Strona podnosi, iż decyzja nr DIH-2 Nr 83/2014 z dnia 24 listopada 2014 r. wydana została z naruszeniem przepisów prawa proceduralnego i materialnego, a mianowicie art. 7 Kpa, art. 8 Kpa, art. 77 § 1 Kpa oraz art. 80 Kpa, a także rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 1 września 2009 r. w sprawie sposobu pobierania próbek (Dz. U.2014, poz. 1035).

Odnosząc się do zarzutów Strony, nieoznakowania i niezaplombowania próbek paliw przez inspektorów reprezentujących Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej pobranych na stacji podczas kontroli w dniu 16 czerwca 2014 r., co zdaniem Strony nie daje pewności, iż przesłane do laboratorium próbki stanowiły te pobrane z jego stacji, należy stwierdzić co następuje.

Analiza dokumentów akt sprawy nie wykazała nieprawidłowości w tym zakresie. Sposób pobierania próbek paliwa określają przepisy ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw oraz wydane na jej podstawie rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 1 września 2009 r. w sprawie sposobu pobierania próbek paliw ciekłych i biopaliw ciekłych (Dz. U.2014, poz. 1035).

Procedura pobrania próbek paliw do badań laboratoryjnych obejmuje czynności sprawdzenia szczelności pojemnika, opisanie w sposób uniemożliwiający kontrolowanemu poznania numeru identyfikacyjnego próbki oraz zaplombowanie w sposób uniemożliwiający usunięcie oznaczenia próbki jak i otwarcia pojemnika bez zniszczenia plomby. Postępowanie zgodne z powyższymi zasadami wyłącza możliwość ingerencji osób trzecich przed dostarczeniem próbek do akredytowanego laboratorium, co miało miejsce w niniejszej sprawie. Na tym etapie postępowania kontrolnego, kontrolowany nie może znać nadanych numerów próbek, a laboratorium badawcze z jakiej stacji paliw zostały pobrane.

Zgodnie z treścią art. 20 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw w zw. z art. 21 ust. 1 i 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, po zakończeniu czynności pobrania próbek paliw do badań laboratoryjnych, inspektor sporządza protokół pobrania próbki. Fakt sporządzenia protokołu pobrania próbki odnotowuje się w protokole kontroli. W związku z powyższym fakt sporządzenia protokołu pobrania próbek do badań został odnotowany w protokole kontroli z dnia 16 czerwca 2014 r. na stronie 3. Wskazane czynności inspektorzy wykonują w obecności kontrolowanego lub osoby przez niego upoważnionej. Pobranie próbek w dniu 16 czerwca 2014 r. odbyło się w obecności właściciela stacji, który nie kwestionował sposobu zaplombowania.

Sposób pobrania i zabezpieczenia próbek paliw ocenia laboratorium, do którego dostarczane są one do badań. W tym przypadku Specjalistyczne Laboratorium Badania Paliw i Produktów Chemii Gospodarczej UOKiK w Bydgoszczy nie odnotowało żadnych uchybień w dostarczonych próbkach paliw, co zostało odnotowane w protokole przyjęcia próbki do badań z dnia 18 czerwca 2014 r. Wskazany dokument znajduje się w aktach sprawy.

Odnosząc się do zarzutów co do sposobu oznakowania pobranych próbek, inspektorzy prowadzący kontrolę postępowali zgodnie z przyjętą procedurą określoną przez Prezesa UOKiK jako Zarządzającego Systemem Monitorowania i Kontrolowania Jakości Paliw. Procedura stanowi, iż zgodnie z art. 21 pkt 3 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, w celu umożliwienia identyfikacji przedsiębiorcy, stacji paliwowej sporządzany jest protokół pobrania próbek do użytku wewnętrznego Inspekcji Handlowej. W tym protokole do użytku wewnętrznego Inspekcji Handlowej umieszcza się wyłącznie numery pobranych próbek paliw. Wskazany protokół znajduje się w aktach sprawy ale na tym etapie postępowania kontrolnego nie jest dostępny dla Kontrolowanego. Ujawnienie numerów próbek następuje w sprawozdaniu (protokole) z badań laboratoryjnych. Zarzut nieoznakowania i niezaplombowania przez inspektorów reprezentujących Wielkopolskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej próbek pobranych na stacji podczas kontroli w dniu 16 czerwca 2014 r., należy więc uznać za niezasadny.

Odnosząc się do zarzutów Strony, pobrania próbek bezpośrednio z dystrybutora paliw i nieprawidłowe oczyszczenie przez kontrolujących przewodu wlewowego odmierzacza, poprzez przetarcie go w sposób powierzchniowy oraz brudnym mającym ślady niejednokrotnego używania

kawałkiem materiału, dodatkowo nieprzeplukanie przystawki do pobierania próbek, ani też przewodu wlewowego odmierzacza pobieranym paliwem, należy stwierdzić co następuje.

W treści protokołu z kontroli z dnia 16 czerwca 2014 r. oraz protokołu z pobrania próbek nr 011/14 dokładnie opisano sposób pobrania próbek paliwa, w tym czynności związane z przygotowaniem odmierzacza oraz pojemników na próbki. Sposób pobierania próbek, był zgodny z rozporządzeniem Ministra Gospodarki z dnia 1 września 2009 r. w sprawie sposobu pobierania próbek paliw ciekłych i biopaliw ciekłych, według którego, inspektor przystępując do pobierania próbek paliw ciekłych zobowiązany jest do dokładnego oczyszczenia szmatką bawełnianą końcówki przewodu wlewowego dystrybutora oraz przystawkę, przepłukania końcówki przewodu wlewowego dystrybutora z założoną przystawką co najmniej 4 litrami paliw oraz sprawdzenia czy pojemniki na próby są czyste i suche. Należy zaznaczyć, iż inspektorzy posiadają zestaw rzeczy wykorzystywanych podczas pobierania próbek, który zawiera między innymi szmatkę bawełnianą wykorzystywaną do oczyszczania końcówki przewodu wlewowego. Szmatka jest wielokrotnego użytku i przechowuje się ją w walizce. Przed przystąpieniem do pobierania próbek, inspektorzy sprawdzają czy bawełniana szmatka może być wykorzystana do oczyszczenia końcówki przewodu wlewowego. Jeśli jest ona zużyta wymienia się ją na nową. Wskazane czynności inspektorzy wykonują w obecności Kontrolowanego. Analiza zebranych dokumentów akt sprawy wykazuje, iż czynności te zostały wykonane prawidłowo oraz zgodnie z przepisami prawa.

Należy podkreślić, iż Strona nie zgłaszała zastrzeżeń dotyczących powyższych zarzutów w trakcie kontroli przeprowadzonej w dniu 16 czerwca 2014 r. Powyższe zarzuty nie dotyczą wyników badań laboratoryjnych, dlatego zasadne byłoby złożenie ich w trakcie lub bezpośrednio po zakończonej kontroli, a nie po otrzymaniu przez Stronę wyników badań wskazujących na niewłaściwą jakość oleju napędowego.

Zarzut pobrania próbek bezpośrednio z dystrybutora paliw oraz nieprawidłowego oczyszczenia przez kontrolujących przewodu wlewowego odmierzacza, należy więc uznać za niezasadny.

Odnosząc się do zarzutów niezapisania przez inspektorów wskazań licznika paliwa na odmierzaczu paliw, należy stwierdzić, co następuje.

Próbki pobrano do badań zgodnie z rozporządzeniem Ministra Gospodarki z dnia 1 września 2009 r. w sprawie sposobu pobierania próbek (Dz. U.2014, poz. 1035). Dodatkowo opis sposobu pobierania próbek znajduje się w protokole pobrania próbek paliw nr 011/14. Z pkt. 2 d ww. protokołu wynika, iż przed rozpoczęciem pobierania próbek spisano wskazania udostępnionego licznika paliwa na odmierzaczu, co nie znajduje odzwierciedlenia w protokole kontroli. Inspektorzy faktycznie nie spisali wskazań licznika paliwa na odmierzaczu. Niemniej jednak, nie ma to znaczenia w świetle niespełniania wymagań jakościowych badanej próbki oleju napędowego. Spisanie licznika na odmierzaczu paliwa jest czynnością czysto techniczną niemającą wpływu na wynik badania kontrolowanego paliwa. Laboratorium nie mogłoby przeprowadzić badań gdyby zawartość pojemnika była inna niż wymagana przepisami.

W aktach sprawy znajduje się oświadczenie Strony, iż objętość partii paliwa, z której pobrano próbki paliwa wynosi 3900 litrów, znana zatem była inspektorom ilość paliwa, z której pobrano próbki oleju napędowego do badań laboratoryjnych.

Zarzut nie zapisania przez inspektorów wskazań licznika paliwa na odmierzaczu paliw, należy więc uznać za niemający znaczenia dla sprawy.

Odnosząc się do zarzutu nieprawidłowego pobrania próbek do metalowych pojemników o pojemności 5l, gdzie zdaniem Strony, zgodnie z regulacją zawartą w rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 1 września 2009 r. w sprawie sposobu pobierania próbek paliw ciekłych i biopaliw ciekłych, pojemniki przeznaczone na próbki do badania zawartości zanieczyszczeń m. in. w olejach napędowych, powinny być wykonane ze szkła oraz mieć pojemność 1l, a także winny być wykonane z ciemnego, brązowego szkła lub znajdować się w osłonie chroniącej próbę przed oddziaływaniem światła podczas transportu lub magazynowania, należy stwierdzić co następuje.

Należy podkreślić, iż zgodnie z wymogami zawartymi w rozporządzeniu w sprawie sposobu pobierania próbek paliw ciekłych i biopaliw ciekłych, powinno się stosować nieużywane pojemniki metalowe o pojemności około 5l, wykonane z materiału niezawierającego ołowiu, co miało miejsce w niniejszej sprawie.

Próbki zostały pobrane do pojemników spełniających wymagania rozporządzenia w sprawie sposobu pobierania próbek paliw ciekłych i biopaliw ciekłych – pojemniki 5 litrowe były metalowe, wykonane z materiału niezawierającego ołowiu, co potwierdzają protokoły przyjęcia próbek wystawione przez laboratoria badające próbki, w szczególności protokół wystawiony przez Specjalistyczne Laboratorium Badania Paliw i Produktów Chemii Gospodarczej UOKiK w Bydgoszczy numer 148/PP/2014 z dnia 18 czerwca 2015 r.

Przed dokonaniem czynności poboru próbek, dokonano oględzin pojemników w obecności pracownika, który nie kwestionował ich stanu.

Ponadto należy wyjaśnić, iż rozporządzenie w sprawie sposobu pobierania próbek paliw ciekłych i biopaliw ciekłych stawia jako wymóg bezwzględny schłodzenie pojemników do pobierania benzyn silnikowych lub biopaliw ciekłych stanowiących mieszanek benzyn silnikowych i bioetanolu, co równocześnie nie wyklucza schładzania pojemników przeznaczonych do poboru oleju napędowego.

Pojemniki, o których pisze Strona, o pojemności 1l, wykonane z szkła ciemnego, brązowego lub znajdujące się w osłonie chroniącej próbkę przed oddziaływaniem światła podczas transportu lub magazynowania, stosowane są do poboru próbek oleju napędowego w zakresie parametru zawartość zanieczyszczeń. Należy podkreślić, że próbka nr 0797/14/4750 pobrana do badań w dniu 16 marca 2014 r. nie była badana w zakresie zawartość zanieczyszczeń. Z tego też względu do poboru próbek oleju napędowego w dniu 16 marca 2014 r. nie zastosowano szklanych butelek o pojemności 1 l, o których pisze Strona. Należy również podkreślić, że zakres badanych parametrów w próbkach paliw

badanych w ramach systemu monitorowania i kontrolowania jakości paliw, określa każdorazowo Prezes UOKIK, jako zarządzający systemem monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Należy również podkreślić, iż pojemniki do których pobiera się próbki paliwa są jednorazowego użytku, Nie ma więc możliwości zanieczyszczenia pojemnika innym paliwem. Strona w toku postępowania kontrolnego nie wносиła uwag ani zastrzeżeń do niewłaściwego pobrania próbki oraz niewłaściwego zabezpieczeniu pojemnika z próbką.

W związku z powyższym zastosowano prawidłową procedurę w zakresie sposobu pobrania i zabezpieczania próbek oleju napędowego. Również, próbki zostały pobrane do pojemników spełniających wymagania rozporządzenia w sprawie sposobu pobierania próbek paliw ciekłych i biopaliw ciekłych, z tego więc względu zarzut Strony jest niezasadny.

Odnosząc się do zarzutu niepobrania dodatkowej próbki przeznaczonej dla kontrolowanego na podstawie art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 200 r. o Inspekcji Handlowej, która winna być przechowywana u kontrolowanego do czasu jej zwolnienia przez organ, należy stwierdzić co następuje.

Ustawa o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw stanowi lex specialis w odniesieniu do ustawy o Inspekcji Handlowej. W związku z powyższym przepisy ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw stosuje się w pierwszej kolejności, a przepisy ustawy o Inspekcji Handlowej stosuje się wyłącznie w zakresie nieuregulowanym przez ustawę o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw.

Zgodnie treścią art. 17 ust. 1 oraz art. 22 ust. 1 i 2 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, inspektor w toku kontroli pobiera dwie próbki i niezwłocznie przekazuje je do akredytowanego laboratorium. Jedna z próbek dostarczonych do laboratorium stanowi próbkę kontrolną, a drugą przeznacza się do badań. Wskazana powyżej ustawa zawiera zatem odrębną regulację w zakresie pobierania próbek przeznaczonych do badań w akredytowanym laboratorium. W sposób precyzyjny określa, iż do laboratorium przekazuje się obie próbki pobrane w trakcie kontroli. We wskazanym zakresie nie znajdują zastosowania przepisy ustawy o Inspekcji Handlowej, zatem zarzuty Strony są niezasadne.

Odnosząc się do zarzutu, że złamanie parametru "pozostałość po spopieleniu", nie jest wiarygodne również z punktu widzenia jego sprzeczności w zakresie wyników pozostałych oznaczonych parametrów, które nie przekroczyły dopuszczalnego poziomu, tj. skład frakcyjny, gęstość czy temperatura zapłonu, należy stwierdzić co następuje.

Okoliczność niespełnienia przez paliwo wymagań jakościowych wykazały badania przeprowadzone przez akredytowane laboratorium. Podkreślić należy, że przepis art. 24 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, będący podstawą do nałożenia na Przedsiębiorcę obowiązku uiszczenia kwoty stanowiącej równowartość kosztów przeprowadzonych badań, nie uzależnia jego zastosowania od stwierdzenia winy po stronie kontrolowanego. Przesłanką jego zastosowania jest wykazanie w wyniku badań, że paliwo nie spełnia wymagań jakościowych.

Specjalistyczne Laboratorium Badania Paliw i Produktów Chemii Gospodarczej UOKiK w Bydgoszczy (protokół z badań nr 703/PP/2014) wykazało, że oferowany w dniu kontroli tj. 16 czerwca 2014 r. olej napędowy (o numerze próbki 0797/14/4750), nie spełniał wymagań jakościowych określonych w obowiązującym w dniu kontroli § 1 pkt 2 rozporządzenia w sprawie wymagań jakościowych dla paliw ciekłych z uwagi na zawyżoną zawartość pozostałości po spopieleniu, których wynik badania wyniósł 0,050 %(m/m), przy wymaganiach jakościowych max. 0,01 %(m/m).

Laboratoria badające próbki paliw w ramach systemu monitorowania i kontrolowania jakości paliw muszą spełniać wymagania określone w art. 2 ust. 1 pkt 20 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw tj. muszą być niezależne od przedsiębiorców wykonujących działalność gospodarczą w zakresie wytwarzania, magazynowania lub wprowadzania do obrotu paliw, muszą również uzyskać akredytację, na zasadach określonych w przepisach o systemie oceny zgodności, do wykonywania badań jakości paliwa.

Stosownie do obowiązujących przepisów, ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw, laboratorium dokonuje oceny jakości paliwa na podstawie wyniku badania jednej próbki dostarczonej przez inspektorów Inspekcji Handlowej. Dotyczy to odpowiednio badania próbki i próbki kontrolnej (próbki kontrolnej na wniosek Kontrolowanego).

Do zadań laboratorium należy stwierdzenie, na podstawie wyników przeprowadzonych badań, czy badane paliwo spełnia wymagania jakościowe określone prawem, czy też ich nie spełnia.

Prezes UOKiK stwierdza na podstawie wyników badań przeprowadzonych przez Specjalistyczne Laboratorium Badania Paliw i Produktów Chemii Gospodarczej UOKiK w Bydgoszczy, że paliwo sprzedawane przez Kontrolowanego w dniu 16 czerwca 2014 r. nie odpowiadało wymaganiom jakościowym określonym dla kontrolowanego paliwa. Okoliczność, że pozostałe badane parametry spełniają wymagania jakościowe nie ma znaczenia dla sprawy. Biorąc powyższe pod uwagę, należy podkreślić, iż badania oleju napędowego, pobranego w dniu 16 czerwca 2014 r., wykazały jednoznacznie, że nie spełniał on wymagań jakościowych określonych w § 1 pkt 2 rozporządzenia, z uwagi na parametr pozostałość po spopieleniu.

Zarzut, że złamanie parametru „pozostałość po spopieleniu”, nie jest wiarygodne z punktu widzenia jego sprzeczności w zakresie wyników pozostałych oznaczonych parametrów, które nie przekroczyły dopuszczalnego poziomu, należy więc uznać za niezasadny.

Odnosząc się do zarzutów, iż w chwili otrzymania informacji w dniu 10 lipca 2014 r. o wynikach badań laboratoryjnych, Strona zażądała ponownego ich przeprowadzenia, a w związku z odmową kontrolujących, Strona na własną rękę pobrała próbkę oleju napędowego i oddała ją do analizy laboratoryjnej, która wykazała, iż spełnia ona wymagania jakościowe, a parametr pozostałość po spopieleniu wyniósł 0,001, należy stwierdzić co następuje.

Należy zaznaczyć, iż zgodnie z art. 17 ust. 1 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw inspektor w toku postępowania kontrolnego pobiera dwie próbki (próbki i próbkę kontrolną), z których jedna badana jest z urzędu, a druga – próbka kontrolna – na wniosek

kontrolowanego. Podczas kontroli przeprowadzonej w dniu 10 – 13 lipca 2014 r. zapoznano Przedsiębiorcę z wynikami badań próbki oleju napędowego pobranego w toku kontroli w dniu 16 czerwca 2014 r., pouczone go również Stronę o możliwości złożenia wniosku o zbadanie próbki kontrolnej pobranej do badań równoległe z próbką oleju napędowego pobraną w dniu 16 czerwca 2014 r.

Zgodnie z pkt 8 pouczenia o prawach i obowiązkach kontrolowanego przedsiębiorcy, które Przedsiębiorca otrzymał w toku kontroli w dniu 10 lipca 2014 r. potwierdzając własnoręcznym podpisem, kontrolowanemu przedsiębiorcy przysługuje prawo do złożenia wniosku o zbadanie pobranej w toku kontroli próbki kontrolnej produktu (art. 22 ust. 4 ustawy o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw). W protokole kontroli z dnia 10 lipca 2014 r. (k. 3) znajduje się zapis, iż poinformowano Kontrolowanego, że może złożyć wniosek o badanie próbki kontrolnej oleju napędowego w zakresie kwestionowanego parametru w terminie 7 dni od dnia otrzymania protokołu kontroli. Z uwagi na fakt, iż Strona odmówiła podpisania protokołu kontroli z dnia 10 lipca 2014 r. (nr akt kontroli D/KO.NU.8361.155.2014), pismem z dnia 18 lipca 2014 r. Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej, poinformował Przedsiębiorcę o wynikach badań oleju napędowego pobranego w dniu 16 czerwca 2014 r. o numerze próbki 0797/14/4750, możliwości złożenia wniosku o zbadanie próbki kontrolnej nr 4117/14/4750 oraz konieczności wpłaty zaliczki na poczet badania próbki kontrolnej. Wskazany wniosek nie został złożony.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nie podważa wiarygodności badań przeprowadzonych przez Stronę we własnym zakresie. Nie podlegały one jednak ocenie Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, jak również paliwo np. w czasie transportu czy u producenta. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdza natomiast, że paliwo sprzedawane przez Kontrolowanego w dniu 16 marca 2014 r. nie odpowiada wymaganiom jakościowym określonym dla kontrolowanego paliwa. Okoliczność, że Strona przeprowadziła badania we własnym zakresie, nie stanowi dowodu na to, że sprzedawane w dniu 16 marca 2014 r. na stacji paliwo odpowiadało wymaganiom jakościowym i z tej racji kontrola paliwa podlega wyłączeniu. Takiej regulacji ustawa nie zawiera. Istotne jest jakie paliwo kontrolowany sprzedaje w dniu kontroli.

Przeprowadzone przez Stronę badania nie mają znaczenia dla sprawy, ponieważ Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów może brać pod uwagę, tylko wynik badań próbki pobranej do badań w toku urzędowej kontroli (w dniu 16 czerwca 2014 r).

Zarzut, iż w chwili otrzymania informacji w dniu 10 lipca 2014 r. o wynikach badań laboratoryjnych, Strona zażądała ponownego ich przeprowadzenia, jest więc niezasadny, ponieważ taki wniosek nie został złożony.

Odnosząc się do zarzutów Strony podnoszonych we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy z dnia 29 kwietnia 2015 r. należy stwierdzić, iż Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nie podziela stanowiska Strony, dotyczącego naruszenia przepisów zawartych w art. 7, art. 8 art. 77 oraz art. 80 Kodeksu postępowania administracyjnego.

W przedmiotowej sprawie Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów działał w oparciu o obowiązujące normy prawne, tj. ustawę o systemie monitorowania i kontrolowania jakości paliw. Również decyzja z dnia 24 listopada 2014 r., wydana została na podstawie przepisów prawa materialnego obowiązującego w dacie orzekania. Nadto, w wydanej decyzji Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów odnosił się do zebranego materiału dowodowego i składanych przez stronę wniosków dowodowych.

Wyrażona w art. 7 Kpa zasada prawdy obiektywnej odnosi się w równym stopniu do zakresu i wnikliwości postępowania wyjaśniającego i dowodowego, jak i do stosowania norm prawa materialnego, to jest do całokształtu przepisów prawnych służących załatwieniu sprawy. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pozwalał na pełną i dogłębną analizę sprawy.

Organ podjął wszystkie niezbędne działania w celu dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy. W przedmiotowej sprawie Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów działał w oparciu o obowiązujące normy prawne.

Z zasady wyrażonej w art. 8 kpa wynika przede wszystkim wymóg prowadzenia postępowania w taki sposób, aby pogłębić zaufanie obywateli do organów Państwa oraz świadomość i kulturę prawną obywateli. W celu realizacji tej zasady konieczne jest przede wszystkim ściśle przestrzeganie prawa, zwłaszcza w zakresie dokładnego wyjaśnienia okoliczności sprawy, konkretnego ustosunkowania się do żądań i twierdzeń stron oraz uwzględnienia w decyzji zarówno interesu społecznego, jak i słusznego interesu obywateli, przy założeniu, że wszyscy obywatele są równi wobec prawa.

Analiza zebranych w sprawie materiałów wskazuje, iż zasady powyższe zostały w pełni dotrzymane. W dniu 16 czerwca 2014 r. przed przystąpieniem do czynności kontrolnych inspektorzy okazali upoważnienia do przeprowadzenia kontroli oraz legitymacje służbowe. Został sporządzony protokół kontroli, który przekazano Stronie. Przedsiębiorca został również poinformowany o możliwości zbadania próbki kontrolnej, z czego jednak nie skorzystał. Został również poinformowany o możliwości zapoznania się oraz zgłoszenia uwag do protokołów z kontroli, co uczynił składając pisma w dniu 14 lipca 2014 r. w formie oświadczenia, załącznik do protokołu kontroli z dnia 10 lipca 2014 r. oraz w dniu 24 lipca 2014 r. jako „zastrzeżenia do protokołu kontroli”, złożone po terminie. Wielkopolski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej ustosunkował się do ww. pism Strony w pismach z dnia 25 lipca 2014 r. oraz z dnia 8 sierpnia 2014 r.

W postępowaniach administracyjnych przed Prezesem Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów pismem z dnia 14 października 2014 r. oraz z dnia 1 czerwca 2015 r. poinformował Stronę, iż może ona brać czynny udział w każdym stadium postępowania, a w szczególności wypowiedzieć się co do zebranych w sprawie dowodów i zapoznać się ze zgromadzonym w sprawie materiałem.

Zgodnie z art. 77 Kpa obowiązek zebrania i rozpatrzenia całego materiału dowodowego przez organ administracji publicznej należy rozumieć w ten sposób, że organ albo czyni to z własnej

inicjatywy, jeżeli uważa za konieczne do prawidłowego rozstrzygnięcia sprawy, albo gromadzi w aktach sprawy dowody wskazane lub dostarczone przez strony, jeżeli mają one znaczenie dla sprawy (co podlega ocenie organu).

Podstawą oceny, czy próbka paliwa pobrana w dniu kontroli spełnia, czy nie spełnia wymagań jakościowych jest protokół z badań przekazany przez akredytowane laboratorium, które wykonało badanie. W niniejszej sprawie Prezes UOKiK uznał, na podstawie protokołu z badań przedłożonego przez akredytowane laboratorium, że paliwo nie spełniało wymagań jakościowych.

Zgodnie z art. 80 Kpa organ administracji publicznej ocenia na podstawie całokształtu dowodowego, czy dana okoliczność została udowodniona. Analiza zebranych w sprawie dowodów wskazuje, iż zasady powyższe zostały w pełni zrealizowane. Nie jest istotne dla sprawy, czy zmianę parametru pozostałość po spopieleniu, jako jedyne z kilkunastu badanych, może dokonać właściciel stacji paliw oraz, że przy zawyżonym parametrze „pozostałość po spopieleniu” pozostałe parametry były w normie, istotne bowiem dla sprawy jest, że badany olej napędowy nie spełniał wymagań jakościowych oraz kto wprowadził paliwo niespełniające wymagań jakościowych do obrotu.

Odnosząc się do zarzutów Strony podnoszonych we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy z dnia 29 kwietnia 2015 r. dotyczących naruszenia przepisów zawartych w art. 7, art. 8 art. 77 oraz art. 80 Kpa, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał je za niezasadne.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał, po dokonaniu ponownej analizy zgromadzonego w niniejszej sprawie materiału dowodowego oraz uwzględnieniu okoliczności wskazanych przez Stronę we wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, że decyzja nr DIH-2 Nr 83/2014 z dnia 24 listopada 2014 r. była prawidłowa, a tym samym brak jest podstaw do jej uchylecia.

W związku z powyższym, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów orzekł jak w sentencji.

Pouczenie:

Na decyzję, zgodnie z art. 53 § 1 i art. 54 § 1 w związku z art. 3 § 2 pkt 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012 r., poz. 270, z późn. zm.) przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie 30 dni od dnia doręczenia skarżącemu niniejszej decyzji.

Z up. PREZESA
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
WICEPREZES
Dorota Karczewska

Otrzymuje:

PETRO-NOM Michał Nogala, Jeziorsko 12, 98-290 Warta.

